

ÉRTÉKELÉS A KARI ÉS AZ EGYETEMI KÜLDÖTTGYŰLÉSÉRŐL

A Bölcsészettudományi ar KISZ-életében az utóbbi néhány évben alapvető változásoknak, ill. a változás iránti fokozott igénynek lehettünk tanui. Mint az ország legtöbb felsőoktatási intézményében, így nálunk is egyre világosabban kiderült, hogy a KISZ jelenlegi keretei túl merevnek, s egyre inkább alkalmatlannak bizonyulnak a politikus, jelenlegi igénynek megfelelő tartalmi, érdemi mozgalmi munkára. Természetes igényként jelentkezett tehát a KISZ-munka tartalmi megújítása, az ifjusági mozgalom szervezeti kereteinek, munkamódszereinek megváltoztatása, nyitottabb, rugalmasabb rendszer kialakítása, mely biztosítja a mozgalom dinamikus létét, s a KISZ felelős politikai tényezővé válását.

Ez a megújulási folyamat a JATE BTK-n kb. két éve kezdődött, s első jelentősebb konkrét megnyilvánulása a tavalyi küldöttértekezletre tehető, mikor is a küldöttek határozatot hoztak a kari KISZ-élet szervezeti kereteinek megváltoztatására, s megbízták az akkori kari vezetőséget ennek részletes kidolgozására. A kari vezetőség alapos és komoly előkészületi munkálatok után az ezévi kari küldöttértekezleten előterjesztette a szervezeti változtatás tervét, melyet a küldöttek elfogadtak.

Ahhoz, hogy a döntés súlyát, jelentőségét és következményeit megfelelően értékelhessük, a következőket kell hangsúlyoznunk:

- A szervezeti keretek megváltoztatása a tartalmi munka megújításának, a továbblépésnek egyik feltétele. A jelenlegi szervezeti felépítés, s ezen belül is az alapszervezeti keretek nem bizonyultak megfelelőnek a tartalmas, mozgékony KISZ-munkára, a szervezet politikaalakító funkciójának érvényesítésére, a belső demokráziát biztosítására, s a megfelelő érdekvédelmi és érdekképviselői feladat ellátására. A továbblépés lehetőségeinek keresése, a tartalmas, "reális közösségekben" végzendő munka igénye fogalmazódik meg a szervezeti változtatás koncepciójában.
- A kari küldöttértekezletet megelőző alapszervezeti beszámoló taggyűlések s a Kongresszusi levél vitájának tanulságai alapján egyértelművé vált, hogy a változtatás igénye a kari KISZ-tagság többségében felmerült.

Általános az a nézet, hogy a KISZ-tagok jórészt jellemző passzivitás és bizalmatlanság feloldásának feltétele az öntevékenyebb, kezdeményezőbb munka biztosítása, új tartalom keresése, s ennek nyomán a KISZ lényegének, feladatának egyértelműbb meghatározása.

- A kari küldöttgyűlés előkészítésében a vezetőség igen komoly munkát végzett, annak ellenére, hogy nehéz volt a kapcsolatteremtés a gyakran csak formálisan működő KISZ-alapszervezetekkel. Tanulságként szolgálhat a jövőre nézve a kapcsolat élővé, mozgékonyabbá tételének fokozottabb szükségessége, a megfelelő információs rendszer kiépítése, a kétoldalu ellenőrzés biztosítása.
- Az utóbbi időben jelentkező fokozott aktivitást mutatta a küldöttgyűlést megelőző időszak egyik jelentős eseménye, egy régóta időszerű kari kiadvány létrehozása, mely "Gondolat-jel" néven igen népszerűvé vált a hallgatók és az oktatók között egyaránt, a vitára serkentő cikkei, riportjai, kritikus hangneme hozzájárultak a kari küldöttértekezlet sikeréhez.

A kari küldöttértekezleten csaknem minden kérdés felmerült, ami az utóbbi időben foglalkoztatta a hallgatókat. A kari KISZ-vezetőség által összeállított ún. követelésrendszer magában foglalta a politikai, mozgalmi, tanulmányi, szociális, kulturális munkával kapcsolatos legfontosabb problémákat és kérdéseket, s a többségben tartalmas hozzászólások még tovább differenciálták ezt. A hallgatók problémafelvető, vitázó, igen aktív részvétele s akari vezetőség jó előkészítő munkája következ-

tében a küldöttgyűlés sikeresen zárult, azon határozati javaslatok elfogadásával, melyek az egyetemi küldöttgyűlés határozatainak alapját is képezték.

Az egyetemi küldötttertekezletre való felkészülés során az aktivitás tovább fokozódott a konkrét cselekvési lehetőség tudatában. Ennek egyik megnyilvánulása volt, hogy karunk küldöttei új egyetemi KISZ-titkár jelölésével próbálkoztak, mivel sem az EB-vel, sem a KISZ-titkárrel nem tartották kielégítőnek az eddigi munkakapcsolatot. Több megbeszélésre került sor mind a TTK, mind a JTK küldötteivel és hallgatóival, melyek a legkülönbözőbb szóbeszédre adtak alkalmat, elsősorban a kellő tájékozottság hiányában. Az események gyors egymásutánisága s a szinte óráról órára változó helyzet valóban megnehezítette a szervezést, s az egységes álláspont kialakítását. Mindenképpen téves azonban az a nézet, mely szerint a bölcsészkar saját elképzeléseit akarta volna ráerőltetni /"importálni"/ a többi karra, s főleg ennek személyi kérdésre való leszűkítése. Különösen zavaros volt a TTK-val való kapcsolatunk értékelése. Tény az, hogy karunk KISZ-vezetőségének s aküldötteknek egy része kapcsolatban volt a TTK azon KISZ-tagjaival, akik saját karukon hasonló kezdeményezésekkel léptek fel, de e konzultációk a vélemény- és információcsere /melyre a zavaros, megtévesztő hírek zürzavarában feltétlenül szükség volt/, nem pedig a "frakciózás" vagy "ellenzékieskedés" fórumai voltak. Itt tartjuk szükségesnek megjegyezni, hogy a külső /pl. lengyel/ eseményeknek tulajdonított hatás feltételezése megalapozatlan, a bölcsészkarai javaslatok összeállításában semmilyen szerepük nem volt.

A bölcsészkaron megmutatkozó aktivitás különböző lecsapódásai a karok egymás közötti viszonyának megromlásához vezetett, melynek eredményeképp karunk néhány kezdeményezésében magára maradt. A vezetőség és a küldöttek reális helyzetfelmérését bizonyítja, hogy az egyetemi küldötttertekezlet megelőzően az adott viszonyoknak megfelelően állították össze hozzájárásaik koncepcióját, egyeztetették véleményüket, s tudtak egységesen kiállni a bölcsészkar képviselőjében. Küldötteink ilyen határozott, közös munkát és véleményt képviselő állásfoglalásait, javaslataik többségének létjogosultságát a többi kar képviselője is elismerte. Erről tanuskodik az is, hogy a BTK által előterjesztett határozati javaslatok fontos helyet kaptak az egyetemi küldöttgyűlés határozatai között, igaz, több esetben burkoltan, az erőteljes kérés "megfoltolandó javaslattá" finomítva /pl. az egyéni feladatvállalás kérdésében/. Az egyetemi küldötttertekezletet megelőző "pánikhangulat" elkerülhető lett volna az eseményeket rugalmasabban követő szervezéssel.

A kari és egyetemi küldöttgyűlés időszakában folyamatosan tartottuk a kapcsolatot a karunkon működő pártalapszervezetek vezetőségeivel. A kari pártvezetőség állandóan figyelemmel kísérte az eseményeket, és sok segítséget kaptunk a Filológus pártalapszervezet vezetőségétől is. Némi zavart okozott azonban az, hogy a legmozgalmasabb napok felforrósodott hangulatában a pártvezetőség tagjaitól nem mindig kaptunk egyértelmű instrukciókat, s párttag oktatóink többsége sem volt kellően tájékozott az eseményekről. Szoros kapcsolatot tartottunk fiatal oktatóink nagy részével, ami a BTK OD KISZ-szervezetének s a hallgatói KISZ-szervezetnek az utóbbi időben kezdődött konkrét együttműködését még tovább erősítette.

Összességében mind a kari, mind az egyetemi küldötttertekezletet jónak értékeljük abból a szempontból, hogy határozottan megfogalmazódott a KISZ megújítására, a mai kor és napjaink társadalmának megfelelő funkciója tisztázására, a mozgalmi munka értékének visszaállítására irányuló törekvés.

Szeged, 1981. május 5.

a Bölcsészettudományi Kar
KISZ-vezetősége